

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce **Z. M.**, zastoupeného Mgr. Luděkem Růžičkou, advokátem se sídlem Brno, U Svitavy 1077/2, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem Praha 4, Budějovická 1387/7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 7. 2014, č. j. 31 Af 166/2011 - 119,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností brojí proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 7. 2014, č. j. 31 Af 166/2011 - 119, jímž krajský soud zamítl jeho žaloby proti rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 8. 2011, č. j. 2804-291/2011-010100-21, 2804-292/2011-010100-21, 2804-293/2011-010100-21, 2804-294/2011-010100-21, 2804-295/2011-010100-21, 2804-296/2011-010100-21, 2804-297/2011-010100-21, 2804-298/2011-010100-21, 2804-299/2011-010100-21, 2804-301/2011-010100-21, 2804-302/2011-010100-21, 2804-303/2011-010100-21, 2804-304/2011-010100-21, 2804-305/2011-010100-21, 2804-306/2011-010100-21, 2804-307/2011-010100-21, 2804-308/2011-010100-21, 2804-309/2011-010100-21, 2804-310/2011-010100-21, 2804-311/2011-010100-21, 2804-312/2011-010100-21, 2804-313/2011-010100-21, 2804-314/2011-010100-21, 2804-315/2011-010100-21, 2804-316/2011-010100-21, 2804-317/2011-010100-21, 2804-318/2011-010100-21, 2804-319/2011-010100-21, 2804-320/2011-010100-21, 2804-321/2011-010100-21, 2804-322/2011-010100-21, 2804-323/2011-010100-21, 2804-324/2011-010100-21, 2804-325/2011-010100-21, 2804-326/2011-010100-21, 2804-327/2011-010100-21, 2804-328/2011-010100-21, 2804-329/2011-010100-21, 2804-330/2011-010100-21, 2804-331/2011-010100-21, 2804-332/2011-010100-21, 2804-333/2011-010100-21, 2804-334/2011-010100-21, 2804-335/2011-010100-21, 2804-336/2011-010100-21, 2804-337/2011-010100-21, 2804-338/2011-010100-21, 2804-339/2011-010100-21, 2804-340/2011-010100-21, 2804-341/2011-010100-21, 2804-342/2011-010100-21, 2804-343/2011-010100-21, 2804-344/2011-010100-21, 2804-345/2011-010100-21, 2804-346/2011-010100-21, 2804-347/2011-010100-21, 2804-348/2011-010100-21, 2804-349/2011-010100-21, 2804-350/2011-010100-21, 2804-351/2011-010100-21, 2804-352/2011-010100-21, 2804-353/2011-010100-21, 2804-354/2011-010100-21, 2804-355/2011-010100-21, 2804-356/2011-010100-21,

2804-357/2011-010100-21, 2804-358/2011-010100-21, 2804-359/2011-010100-21, 2804-360/2011-010100-21, 2804-361/2011-010100-21, 2804-362/2011-010100-21, 2804-363/2011-010100-21, 2804-364/2011-010100-21, 2804-365/2011-010100-21, 2804-366/2011-010100-21, 2804-367/2011-010100-21, 2804-368/2011-010100-21, 2804-369/2011-010100-21, 2804-370/2011-010100-21, 2804-371/2011-010100-21, 2804-372/2011-010100-21, 2804-373/2011-010100-21, 2804-374/2011-010100-21, 2804-375/2011-010100-21, 2804-376/2011-010100-21, 2804-377/2011-010100-21, 2804-378/2011-010100-21, 2804-379/2011-010100-21, 2804-380/2011-010100-21, 2804-381/2011-010100-21, 2804-382/2011-010100-21, 2804-383/2011-010100-21, 2804-384/2011-010100-21, 2804-385/2011-010100-21, 2804-386/2011-010100-21, 2804-387/2011-010100-21, 2804-388/2011-010100-21, 2804-389/2011-010100-21, 2804-390/2011-010100-21.

Ve včas podané kasační stížnosti se stěžovatel, respektive jeho právní zástupce, omezil na stručné konstatování, že proti shora uvedenému rozsudku podává kasační stížnost a že ji doplní ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) musí kasační stížnost, kromě obecných náležitostí podání, obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc (§ 106 odst. 3 s. ř. s.). Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek; o tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Protože kasační stížnost neobsahovala náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s., vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 1. 9. 2014, č. j. 3 Afs 157/2014 - 12, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které rozsudek krajského soudu napadá, a dále o to, čeho se kasační stížností domáhá; stěžovatele rovněž poučil o procesních následcích, pokud k doplnění kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nedojde. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 5. 9. 2014, a tedy, s přihlédnutím k § 40 odst. 3 s. ř. s., připadl poslední den lhůty k doplnění kasační stížnosti na pondělí 6. 10. 2014. Jelikož stěžovatel v průběhu stanovené lhůty kasační stížnost nedoplnil a o prodloužení lhůty k tomu určené také nepožádal, lhůta marně uplynula dne 6. 10. 2014.

Z již výše citovaného ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. je zřejmé, že řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční a zásadou *vigilantibus inra* (viz například rozsudek zdejšího soudu ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004 – 47; všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné z <http://www.nssoud.cz>). Stěžovatel tak má, mimo jiné, povinnost označit rozsah napadení rozhodnutí krajského soudu a skutkové a právní důvody jeho tvrzené nezákonnosti; takovým rozsahem a důvody kasační stížnosti (s výjimkami uvedenými v § 109 odst. 3 větou za středníkem s. ř. s., a § 109 odst. 4 větou za středníkem s. ř. s.) je pak Nejvyšší správní soud vázán. V rozsudku rozšířeného senátu zdejšího soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS, se k tomu podává, že „[U]činení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ‚obvyklých‘ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně

pokračování

individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“ Tyto závěry lze přiměřeně vztáhnout i pro náležitosti kasační stížnosti.

Stěžovatelem podaná kasační stížnost tak zůstala, i přes výzvu a poučení zdejšího soudu, nedoplněna a v této podobě nesplňuje podmínky uvedené v ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. Z kasační stížnosti lze sice (již z povahy věci) dovést nesouhlas stěžovatele s rozsudkem krajského soudu, nicméně není z ní seznatelné, v čem má spočívat vytykána nedůvodnost, zmatečnost či nicotnost soudního rozhodnutí, a proto na tuto kasační stížnost Nejvyšší správní soud nahlíží jako na podání nespĺňující základní zákonem stanovené náležitosti.

Jelikož nedostatky kasační stížnosti nebyly ani přes výzvu a poučení zdejšího soudu odstraněny a jelikož z tohoto důvodu nelze v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud ji, v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., odmítl.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., a to tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2014

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu